

Romantik Mobilya'nın Sahibi Mustafa Altıparmak, Mobilya Sektörüne Bakışını ve Meslek Yolculuğunu M-Live'a Anlattı:

"Kafamda Yüzlerce Fikir Var Ama Ben Sadece Âşık Olduğum Tasarımları Hayata Geçiriyorum"

Mustafa Altıparmak 10 yaşından beri mobilyacılık mesleğinin içinde. İlk olarak Üsküdar'da çıraklıkta beraber çalıştığı ortağıyla küçük bir atölye kurmuş. Sonra Merdivenköy'de altı atölye, üstü mağaza olan bir yer açmışlar. Antik Mobilya adını verdikleri firmalarını daha sonra Modoko'ya taşımışlar. İki ortak ayrılınca da Mustafa Bey yoluna Romantik Mobilya olarak devam etmiş. Ödüllü tasarımcı, 'Yılın trendleri' gibi yaklaşımları kolaya kaçmak olarak görüyor ve sadece âşık olduğu tasarımları hayata geçiriyor. Romantik Mobilya'nın sahibi Mustafa Altıparmak mobilya sektörüne bakışını ve meslek yolculuğunu M-Live okurları için anlattı.

Mobilyayla tanışmanız nasıl oldu, mesleğe nasıl adım attınız?

Ben bu işe 10 yaşımda başladım. Kayseri doğumluyum ve 7 yaşımda İstanbul'a geldim. On yaşımda da çırak olarak bu işe başladım. Tarlabaşı'nda bir atölyede çalışıyordum ve çok değerli ustalarım vardı. Atilla Tamaren'in yanında yetiştim. O dönemde el işçiliği ile çalışıp sanatsal boyutta mobilyalar ortaya çıkarırdık. Benim çalıştığım dönemde İstanbul'da sadece İstanbullular vardı. Şehirli insanlara mobilya yapardık. O dönemde şehir nüfusu 1,5 milyondu. Ama gerçek bir şehirdi. Şimdi ise İstanbul'a koca bir köy desek yalan olmaz sanırım. Çok bilinçli müşterilerimiz vardı. Şehrin belli kesiminde oturan insanlar evlerine mobilyalar alırdı ve mobilya gerçekten özel bir şeydi.

Mobilyanın halkın her kesimine yaygınlaşması nasıl oldu?

O dönemde küçük semtlerde yaşayan insanların evlerinde mobilya yoktu. Evlerinde divan vardı, gündüzleri üzerinde oturulur, geceleri de üzerinde yatılırdı. Osmanlı mimarisinde mobilyaya ihtiyaç yoktur. Çünkü cumbalı evlerde sedirler bulunurdu. O sedirlerin üzerinde kabarık yer minderleri arkasında yastıkları vardı. Onlarda oturulurdu. Mesela bir Safranbolu, bir Amasya evini incelediğinizde evlerin mobilyaya ihtiyacı olmadığını göreceksiniz. Ama Türkiye'de mobilya üretilmiyor muydu üretiliyordu. Yüz sene öncesini kastediyorum. Üretilen mobilyaları üreten ustaların çoğu gayrimüslimdi. Bize aslında bu meslek onlardan kalmıştır. Onların müşterileri de gayrimüslimlerdi. Daha geriye gittiğimiz zaman Osmanlı saraylarında da mobilya yok. Mobilya Dolmabahçe Sarayı'nda Osmanlı'ya girmiştir. Çünkü o sarayı Fransız mimarlar yapmıştır. O zaman Fransız hayranlığı vardı biliyorsunuz. Dolmabahçe Sarayı'ndan sonra Osmanlı saraylarına mobilya girdi desek yanlış bir tespit yapmış olmayız. Topkapı Sarayı'nda mobilya göremezsiniz, mobilya derken masa sandalye gibi şeylerden bahsediyorum. Topkapı Sarayı'nda da padişahlar yer sofralarında yemek yerlerdi. Mimarinin değişmesi ve gelişmesi ile birlikte insanlar evlerinde mobilyaya ihtiyaç duydular. Şimdi mobilya herkesin alacağı bir eşya oldu. Onun için de herkesin bütçesine göre mobilya üretiliyor. Fabrikasyon dediğimiz, daha hızlı üretilen ve hızlı tüketilen mobilyalar üretilmeye başlandı. Dolayısıyla mobilya kültürü oturdu.

"Ben koltuk döşemecisi olduğum için aynı zamanda onu hangi malzemeyle yapacağımı, daha tasarlarken döşemesinin nasıl yapılacağını biliyorum. Bildiğim için de ben o koltuğu henüz tasarlarken üretmiş oluyorum."

Romantik Mobilya'yı kurma süreciniz nasıl gerçekleşti?

Uzun süre ustalarımın yanında çalıştıktan sonra askere gidip geldim ve kendi işyerimi açtım. Ben zaten ustamın haricinde başka bir yerde çalışmadım, hep aynı yerde çalıştım. Üsküdar'da küçük bir atölye açmıştık ortağımla birlikte. Zaten ortağımla da aynı yerde yetişmiştik. Daha sonra Göztepe'ye geldik. Merdivenköy'de hem küçük bir atölye ve hem de aynı yerde küçük bir mağaza açtık. İç içeydi zaten. Alt katta yapıyorduk, üst katta satıyorduk. Daha sonra da Modoko'ya geldik ve işimize burada devam ettik. Firmamızın ismi o dönemde Antik Mobilya idi. Ortağımla ayrılınca ben firma ismimi Romantik yaptım.

"ÂŞIK OLDUĞUM TASARIMLARI HAYATA GEÇİRİYORUM"

Mobilya sektörünüze adım attığınız dönemden bugüne hep klasik modeller üretirken modern koltuk üretmeye nasıl başladınız?

Meslek hayatımın başlarında hep klasikle uğraştım. Aynı zamanda da koltuk döşeme ustasıydım. Klasik koltuk çok döşedim ama modern koltuk da döşedim. İşçilik konusunda her iki tarzda da kendimizi ifade edebiliyoruz. Ama işin içine tasarım girince kendi ruh halimiz, kendi hayal gücümüz öne çıkıyor. Aradan yıllar geçtikten sonra ve mesleğe bu kadar emek verdikten sonra içinizde bir şeyler birikiyor, hayaller kuruyorsunuz, düşünüyorsunuz. Daha sonra onları tasarlamak istiyorsunuz. Kafanızda bir sürü modeller oluşuyor. Hani dergiler bakayım, fuarları gezeyim de oralardan esinleneyim demiyorsunuz artık. İşte böyle bir dönemden sonra kendi kafamdaki o hayalini kurduğum şeyleri yapmaya başladım. Beş seneden beri yaptığım şeyler de ortada. Bir tasarımcının ki ben öyleyim belki yüzlerce düşüncesi, yüzlerce fikri vardır. Ama ben onların çoğunu yapmıyorum. Onlar kafamda bir yerde duruyor. Onların içinden âşık olduğum tasarımları hayata geçiriyorum. Hepsini çok severek yapıyorum. Onları ürettikten sonra da ne kadar doğru bir karar verdiğimi görüyorum.

Klasik tarzda o kadar gösterişli koltuklar yaptıktan sonra sizi bu kadar yalın bir çizgiye iten neydi?

Buna isterseniz minimalist düşünce deyin, isterseniz fazlalıkların sökülüp atılması deyin. Çok gösterişli modellerde görsel olarak insanı yoran birçok ayrıntı var. İşte benim tasarımlarımda oradaki fazlalıklar yontulup atılmıştır.

Sizin kült hale gelen küp bir koltuğunuz var. Aynı zamanda da ödül almış bir koltuk. Bu tasarımınızın öyküsünü anlatır mısınız?

Küp Koltuk 2010 yılında MOBSAD tarafından "En İyi Oturma Grubu" ödülünü aldı. Aynı sene yine aynı ürünle de İMOB Fuarı'nda ödül kazandım. Dediğim gibi hayal kuruyorum. Hayalim çok geniş ve daha çok hayaller vardır ama onlara âşık olmadığım için o modelleri hayata geçirmemişim. Bunu kafamda tasarlayıp âşık olmuşum ve yapmışım. Bu arada hayallerimi yani tasarımlarımı tamamlarken etkilenmeyeyim diye hiçbir şeye bakmıyorum. Fuarlara bile gitmiyorum.



"Bir tasarımcının belki yüzlerce düşüncesi, yüzlerce fikri vardır. Ama ben onların çoğunu yapmıyorum. Onlar kafamda bir yerde duruyor. Onların içinden âşık olduğum tasarımları hayata geçiriyorum."



Peki hedefleriniz neler?
Tasarımın Türkiye'de de yapılabileceğini tüm dünyaya gösterebilmeyi ve yapmış olduğum tasarımların insanlar tarafından kabul görmesini istiyorum. Dünya insanlarına Türkiye'den çok başarılı tasarımlar çıkıyor dedirtebilmeyi hedefliyorum. Yoksa çok mağaza açıp çok mal üretmek değil hedefimiz. Belki de mesleğimi çok sevdiğim ve ona büyük emek verdiğim için böyle hedefler koyuyorum.

Genç nesle baktığınız zaman iyi tasarımcıların yetişeceğine inanıyor musunuz?
Tabii ki. Fuarlarda görüyoruz. Her üniversitenin stantlarında çok pırıl pırıl gençler var. Mesela en son İzmir Fuarı'na gittim ve orada birçok genç üniversite talebeleri ile konuştuk. Gerçekten çok güzel çalışmalar ortaya koyuyorlar.

Türk mobilyasında tasarım mantığı sizce oturdu mu?
Henüz değil. Ama bundan 10 yıl öncesinde kimse tasarımın ne olduğunu bilmiyordu. Bu konuda öncülük eden tasarımcı arkadaşlarımız var. Onların gerçekten yoğun katkıları oldu. Tasarım denilince iyi bir modelin belli yerlerini değiştirip benzerini üretmek akla geliyordu. Böylelikle o ürün satacak ve siz de para kazanacaksınız. Ama benim hedefim kendi fikrimi kendi düşüncemi ortaya koymak. Ben tasarım denilince bunu anlıyorum. Onun için benim tasarımlarımın farklı ve sıra dışı bir çizgisi var. Belki çok güzel değiller, herkesin beğenisi farklı. Ama en azından hiç görülmemiş, hiç denenmemiş, bir ürün. Ben tasarımdan bunu anlıyorum. Yoksa birçok modelin ayağı değiştirilip, kolu değiştirilip bir sürü yeni model ortaya çıkarılabilir. Ama onların hiçbiri tasarım değil, onlar satış odaklı ürünlerdir. Tasarım olması için onu yapan tasarımcının ruhunu fikrini düşüncesini ortaya koyması gerekiyor.

"BENCE HERKES UZMAN OLDUĞU İŞİ YAPMALI"

Koltuk döşemeciliğinden gelen ve daha çok koltuğa ağırlık veren bir isim olarak bugüne dek elde ettiğiniz birikim tasarımlarınıza nasıl yansıyor?
Ben aslında koltukçu olduğum için koltuk yapmayı seviyorum. Yani mobilyanın her alanına girmiyorum. Bence herkes uzman olduğu alanda işini yapsa daha iyi. Koltuğun hem hayalini kuruyorum, tasarlıyorum ve bir de üretiyorum. Bunların tümünü de ben yapıyorum. Tasarımda elinize kalemi alırsınız, bir şey çizersiniz ama o üretilemeyecek bir şey olabilir. Ben koltuk döşemecisi olduğum için aynı zamanda onu hangi malzemeyle yapacağımı, daha tasarlarken döşemesinin nasıl yapılacağını biliyorum. Bildiğim için de ben o koltuğu henüz tasarlarken üretmiş oluyorum.

Türk Mobilya sektörünün gidişatını nasıl değerlendiriyorsunuz
Çok başarılı firmalar var. Firmaların bazıları çok büyüdü. Çok hızlı mobilyalar üretiliyor. Dediğim gibi ben bu işe başladığım zaman İstanbul'da belli semtlerde insanlar mobilya alıyordu. Ama artık yurdun dört bir







"MOBSAD çatısı altında İtalya'da, Almanya'da fuarlara katılmayı istiyoruz. Derneğimiz böyle bir çalışmanın altına girdiğinde buna ilk evet diyecek kişi ben olurum. Çünkü ben modellerimin oralarda daha çok dikkat çekeceğine inanıyorum."

yanında mobilya satın alınıyor. Bir de firmaların yavaş yavaş yurtdışına açıldığını da düşünürsek güzel bir ilerleme kaydettiğimizi söyleyebilirim. Çok hızlı üretim yapıyoruz. Güzel de üretiyoruz. Ama tasarımın üzerine biraz daha eğilmek gerekiyor. Bir model tutunca bir bakıyorsunuz herkes o model üzerine çalışıyor. Diyorlar ki bu sene trend bu. Ben bu kelimeyi hiç sevmiyorum. Onu diyen insanların kendi fikri yok diye düşünüyorum. Ortaya koyacağı bir şey olmadığı için bakıyor etrafta kim ne yapıyorsa o da onu yapıyor. Daha sonra o ürüne dönüp "Bu trend'dir" diyorlar. Benim tasarımlarımın trendle hiçbir ilgisi yok. Trendler gelip geçicidir ama benim ürünlerim kalıcı. Ben kendi şarkımı söylüyorum dersem herhalde yanlış anlaşılmam.

Yani mobilyanın trendi yok mudur?

"Bu trend'dir" demek kolaya kaçmaktır. Birisi bir renk yapmış, o da tutmuş, sonra o renk trend olmuş. Çünkü onu diyen insanın kendi düşüncesi yok. Kendi fikri olmadığı için trend buymuş deyip işin kolayına kaçıyor. Bu renk satıyor, bu model satıyor, herkes o modeli yapıyor ve trend o olmuş oluyor. O zaman da tasarım ve yaratıcılık olmuyor. Bu taklitçiliktir.

Çok farklı tasarımlarınız var, mağazanıza giren insanlardan nasıl tepkiler alıyorsunuz?

Çok beğeniyorlar. Kendilerine hitap etmese bile yapılan işe büyük saygı duyuyorlar. Çünkü baktığınızda, mağazaya girdiğinizde burada özel ürünlerin olduğunu görebiliyorsunuz.

"MOBSAD ÇATISI ALTINDA İTALYA'DA, ALMANYA'DA FUARLARA KATILMAYI İSTİYORUZ"

Dünya çapında hedefleriniz var mı başka ülkelere açılmak gibi?

Tabii öyle düşüncelerimiz var. MOBSAD Derneği'ni kurmamızın amacı da buydu. Yaptıklarımızı dünyayla paylaşmaktı. Bunun için yurtiçinde olduğu gibi yurtdışında da fuarlara katılmayı arzu ediyoruz. Belki başlangıçta bireysel olarak katılmayız. Ama MOBSAD çatısı altında İtalya'da, Almanya'da fuarlara katılmayı istiyoruz. Derneğimiz böyle bir çalışmanın altına girdiğinde buna ilk evet diyecek kişi ben olurum. Çünkü ben modellerimin oralarda daha çok dikkat çekeceğine inanıyorum.

Proje bazlı çalışmalarınız da var değil mi?

Var tabii. Ama bize gelen kişi bizim tarzımızı bilen ve bizim tarzımızda ürünler isteyen kişidir. Ben ortalama 30 seneden beri aynı noktadayım. Bizi bildiği için, bu şekilde evini döşemek istiyor. Zaten onun için de fazla zorluk çekmiyoruz. ■